

Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit

Regeling van de Minister van Economische Zaken van 8 december 2003, nr. WJZ 3073206, tot vaststelling van uitvoeringregels voor meting en uitgifte van garanties van oorsprong ten behoeve van duurzame elektriciteit (Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit)

De Minister van Economische Zaken, Gelet op de artikelen 31, achtste lid, en 77c van de Elektriciteitswet 1998;

Besluit:

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1

1. In deze regeling wordt verstaan onder:

- wet: Elektriciteitswet 1998;
- Minister: de Minister van Economische Zaken;
- garantie van oorsprong voor niet-netlevering: een garantie van oorsprong die op een installatie ingevoede elektriciteit betreft;
- toegelaten meetbedrijf: een meetbedrijf dat op grond van de voorwaarden, bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel b, van de wet, is toegelaten en dat de hoeveelheid elektriciteit meet die afkomstig is van een productie-installatie;
- eindafnemer: een afnemer aan wie uitsluitend voor eigen verbruik elektriciteit wordt geleverd;
- productie-installatie voor de opwekking van elektriciteit door middel van windenergie op zee: een productie-installatie waarin elektriciteit wordt opgewekt door middel van windenergie, die is opgericht in de territoriale zee of in de exclusieve economische zone;
- productie-installatie voor de opwekking van elektriciteit door middel van windenergie op land: een productie-installatie waarin elektriciteit wordt opgewekt door middel van windenergie, niet zijnde een productie-installatie als bedoeld in onderdeel f;
- zuivere biomassa: producten, afvalstoffen en residuen van de landbouw – met inbegrip van plantaardige en dierlijke stoffen –, de bosbouw en aanverwante bedrijfstakken, die geheel biologisch afbreekbaar zijn, alsmede industrieel en huishoudelijk afval dat geheel biologisch afbreekbaar is;
- NTA 8003: de Nederlandse Technische Afspraak 8003, Classificatie van biomassa voor energietoepassing, uitgegeven door het Nederlands Normalisatie-Instituut, zoals deze luidde in december 2003;

j. naar haar aard zuivere biomassa: de zuivere biomassa opgenomen in het classificatie-overzicht van de NTA 8003, met uitzondering van de zuivere biomassa met groepsnummer 701, 709, 729 of 900;

k. naar zijn aard zuiver biogas: stortgas, rioolwaterzuiveringsgas en biogas dat is ontstaan door inwerking van micro-organismen op biologisch afbreekbare materialen;

l. partij: de op basis van één specificatie geleverde hoeveelheid materiaal die voor controle op het aandeel onvermijdbare kunststoffen en ander materiaal van langcyclisch organische oorsprong door de producent, die door middel van het materiaal elektriciteit opwekt, gedurende een door hem vastgestelde periode als eenheid wordt aangemerkt en als zodanig identificeerbaar is;

m. afvalverbrandingsinstallatie: een productie-installatie waarin al dan niet de opgewekte warmte wordt teruggewonnen en die uitsluitend of in hoofdzaak bestemd is voor:

- de verbranding door oxidatie van afvalstoffen;
- een andere thermische behandeling van afvalstoffen dan bedoeld onder 1°

ingeval de producten daarvan vervolgens worden verbrand, of;

- de verbranding van producten die voortkomen uit thermische behandeling van afvalstoffen;
- energiebelasting-aanduiding: een aantekening in het elektronische systeem voor het uitgeven en innemen van garanties van oorsprong op een garantie van oorsprong afkomstig uit een andere lidstaat van de Europese Unie, op grond waarvan deze garantie van oorsprong gebruikt kan worden voor de toepassing van artikel 36i, zesde lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag.

- Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel g, worden producten, afvalstoffen en residuen van de landbouw – met inbegrip van plantaardige en dierlijke stoffen –, de bosbouw en aanverwante bedrijfstakken, alsmede industrieel en huishoudelijk afval, met een aandeel onvermijdbare kunststoffen en ander materiaal van langcyclisch organische oorsprong van ten hoogste drie massa-percent per partij geacht geheel biologisch afbreekbaar te zijn.

§ 2. Onderzoek productie-installatie en meten van duurzame elektriciteit

Artikel 2

1. Een in Nederland gevestigde producent van duurzame elektriciteit verzoekt de netbeheerder iedere vijf jaar de vaststelling, bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, van de wet, te verrichten, met gebruikmaking van het origineel van een ondertekend formulier, dat is opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage 1.

2. Ten behoeve van de vaststelling stelt de netbeheerder een administratief onderzoek in. In aanvulling op het administratief onderzoek en ter verificatie van de in het formulier opgenomen gegevens kan de netbeheerder de productie-installatie ter plekke onderzoeken.

3. De netbeheerder deelt het resultaat van de vaststelling binnen vier weken na ontvangst van het verzoek, bedoeld in het eerste lid, mee aan de producent en aan de garantiebeheerinstantie.

4. Onverminderd de tariefstructuren, bedoeld in artikel 27 van de wet, brengt de netbeheerder de kosten van de vaststelling in rekening bij de producent.

5. Indien de producent voornemens is een aanpassing door te voeren die een wijziging van een van de onderdelen 3 tot en met 5 van het formulier ten gevolge heeft, dient de producent alvorens hij die aanpassing daadwerkelijk doorvoert, een volledig nieuw ingevuld formulier in bij de netbeheerder. Het tweede tot en met het vierde lid zijn in dat geval van toepassing, de eerder verrichte vaststelling vervalt en de termijn van vijf jaar, bedoeld in het eerste lid, wordt geacht aan te vangen op het moment van indiening van het nieuw ingevulde formulier.

Artikel 3

1. Bij productie-installaties met een aansluitwaarde groter dan 3 x 80 A wordt de hoeveelheid opgewekte duurzame elektriciteit iedere kalendermaand gemeten.

2. Bij productie-installaties met een aansluitwaarde gelijk aan of kleiner dan 3 x 80 A geschiedt de meting gelijktijdig met de jaarlijkse bepaling van de meterstanden, tenzij de producent de netbeheerder of het toegelaten meetbedrijf verzoekt iedere kalendermaand te meten.

3. Indien de duurzame elektriciteit jaarlijks wordt gemeten, verdeelt de netbeheerder de meetgegevens in gelijke delen over de twaalf voorafgaande kalendermaanden, tenzij de producent aantoont dat deze meetgegevens op een andere

wijze over de twaalf voorafgaande kalendermaanden verdeeld moeten worden.

Artikel 4

1. Indien de producent voor de opwekking van duurzame elektriciteit gebruik maakt van elektriciteit die is afgenomen van een net, brengt de netbeheerder of het toegelaten meetbedrijf de hoeveelheid elektriciteit die is afgenomen van het net in mindering op de hoeveelheid duurzame elektriciteit die hij op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel i, van de wet meet.

2. Onverminderd de tariefstructuren, bedoeld in artikel 27 van de wet, brengt de netbeheerder of het toegelaten meetbedrijf de kosten van het meten van de hoeveelheid elektriciteit die afkomstig is van een productie-installatie voor duurzame elektriciteit, in rekening bij de producent.

3. De netbeheerder deelt op verzoek van de Belastingdienst de meetgegevens mee die voor de Belastingdienst van belang zijn voor het uitoefenen van haar taak.

§ 3. Garanties van oorsprong

Artikel 5

1. Een garantie van oorsprong heeft betrekking op een hoeveelheid duurzame elektriciteit die een meervoud is van 1 MWh.

2. De garanties van oorsprong die de garantiebeheerinstantie boekt overeenkomstig artikel 77, derde lid, van de wet, hebben betrekking op de duurzame elektriciteit die is opgewekt vanaf de eerste dag van de kalendermaand waarin de producent het verzoek, bedoeld in artikel 2, eerste lid, heeft gedaan, voor zover:

- de netbeheerder de aldaar bedoelde vaststelling daadwerkelijk heeft verricht, en
- de producent de benodigde meetgegevens met betrekking tot de hoeveelheid duurzame elektriciteit die vanaf dat moment is opgewekt, overlegt.

3. De garantiebeheerinstantie boekt op verzoek van degene aan wie garanties van oorsprong toekomen, een bij het verzoek aan te geven hoeveelheid garanties van oorsprong, niet zijnde garanties van oorsprong voor niet-netlevering, over op een daarbij aangegeven andere rekening.

Artikel 6

1. Een garantie van oorsprong, niet zijnde een garantie van oorsprong voor niet-netlevering, verliest haar geldigheid:

- nadat de garantie van oorsprong gebruikt is voor toepassing van artikel 36i, zesde lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag, of
- uiterlijk één maand nadat de leverancier de hoeveelheid duurzame elektriciteit die correspondeert met de garantie van oorsprong, levert aan de eindafnemer, of

c. uiterlijk één jaar na de datum van boeking op grond van artikel 77, derde lid, van de wet.

2. Een garantie van oorsprong voor niet-netlevering verliest haar geldigheid nadat ze is gebruikt om het voorschot, bedoeld in artikel 72w, tweede lid, van de wet te ontvangen.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel b, draagt de leverancier er zorg voor dat hij op de eerste dag van de kalendermaand van levering kan beschikken over de benodigde hoeveelheid garanties van oorsprong.

4. De garantiebeheerinstantie boekt een garantie van oorsprong die haar geldigheid heeft verloren af van de rekening.

5. De garantiebeheerinstantie brengt de kosten van het beheer van de rekening in rekening bij degene die de aanvraag, bedoeld in artikel 77, eerste lid, van de wet, doet.

§ 4. Biomassaverklaring

Artikel 7

1. Indien de duurzame elektriciteit waarvoor boeking van garanties van oorsprong wordt aangevraagd, wordt opgewekt door middel van biomassa, overlegt de producent voor aanvang van een periode van twaalf kalendermaanden een verklaring.

2. De producent die een productie-installatie instandhoudt waarin uitsluitend één soort naar zijn aard zuiver biogas wordt verwerkt, overlegt de verklaring, bedoeld in het eerste lid, voor aanvang van een periode van drie jaren.

3. De verklaring wordt overgelegd aan de garantiebeheerinstantie met gebruikmaking van het origineel van een ondertekend formulier, dat is opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage 2.

4. Steeds wanneer de producent voornemens is andere materialen in zijn productie-installatie te verwerken dan in de verklaring zijn opgenomen, overlegt hij voor aanvang van de kalendermaand waarin hij deze andere materialen daadwerkelijk verwerkt, een nieuwe verklaring.

Artikel 8

1. Indien in de productie-installatie zuivere biomassa wordt verwerkt, verklaart de producent dat hij door middel van een daartoe geëigende methode aan de hand van bemonstering per partij vaststelt dat het materiaal waaruit de duurzame elektriciteit wordt opgewekt, is aan te merken als zuivere biomassa.

2. Indien in de productie-installatie niet-zuivere biomassa wordt verwerkt, verklaart de producent dat hij door middel van een daartoe geëigende methode aan de hand van bemonstering per partij vaststelt wat het biologisch afbreekbare gedeelte is van de niet-zuivere biomassa waaruit de duurzame elektriciteit wordt opgewekt.

3. Indien de duurzame elektriciteit uitsluitend wordt opgewekt door middel van naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas, verklaart de producent dat hij gedurende de periode waarop de verklaring betrekking heeft, uitsluitend door middel van naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas duurzame elektriciteit zal opwekken.

Artikel 9

Indien in de productie-installatie door de producent gewonnen, niet naar zijn aard zuiver biogas of niet-zuiver biogas wordt verwerkt, hanteert de producent ten aanzien van de grondstof die bij het ontstaan van dit biogas gebruikt wordt, een daartoe geëigende methode om aan de hand van bemonstering per partij vast te stellen dat het materiaal waaruit de duurzame elektriciteit is opgewekt, is aan te merken als zuivere of als niet-zuivere biomassa.

Artikel 10

De methode van vaststelling, bedoeld in de artikelen 8, eerste en tweede lid, en 9, is geëigend als de producent ter zake van de werkzaamheden voor de bepaling van het biologisch afbreekbare gedeelte van de biomassa beschikt over:

- een productcertificaat als bedoeld in de Kiwa-beoordelingsrichtlijn BRL-K 10016 voor de vaststelling van het aandeel biomassa in secundaire brandstoffen, of
- een schriftelijk bewijs dat hij voldoet aan vergelijkbare procesnormen als vastgelegd in de Kiwa-beoordelingsrichtlijn BRL-K 10016.

§ 5. Garanties van oorsprong en accountantsverklaring voor biomassa

Artikel 11

1. Indien de duurzame elektriciteit waarvoor boeking van garanties van oorsprong wordt aangevraagd, is opgewekt door middel van biomassa, deelt de producent gelijktijdig met de overlegging van de meetgegevens mee, welk gewogen percentage van de door zijn productie-installatie in de desbetreffende kalendermaand of het desbetreffende kalenderjaar opgewekte totale hoeveelheid elektriciteit is opgewekt door middel van:

- zuivere biomassa;
- niet-zuivere biomassa, waarbij hij een onderscheid maakt in het biologisch afbreekbare en het niet biologisch afbreekbare gedeelte;
- overige brandstoffen.

2. De garantiebeheerinstantie geeft op garanties van oorsprong, geboekt ten behoeve van duurzame elektriciteit opgewekt door middel van biomassa, aan door middel van welke soorten biomassa de duurzame elektriciteit is opgewekt.

Artikel 12

1. De producent zendt binnen dertien weken na afloop van ieder kalenderjaar aan de garantiebeheerinstantie een verklaring van een accountant die betrekking heeft op dat kalenderjaar.
2. Uit de accountantsverklaring blijkt eenduidig:
 - a. wat de aard en de verhouding van de in de productie-installatie verwerkte brandstoffen is;
 - b. of de door de producent op grond van artikel 11, eerste lid, meegedeelde percentages overeenstemmen met de verhouding van de onder a bedoelde brandstoffen;
 - c. of uit de administratie van de producent of uit andere de accountant ter beschikking staande gegevens volgt dat er gedurende het afgelopen kalenderjaar in overeenstemming is gehandeld met de overgelegde verklaringen.
3. Ten behoeve van het bepalen van de overeenstemming, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, gaat de accountant na of een juiste toepassing is gegeven aan de geëigende methode, bedoeld in de artikelen 8 tot en met 10.

Artikel 13

1. Indien de overeenkomstig artikel 11, eerste lid, meegedeelde percentages afwijken van de percentages die uit de accountantsverklaring blijken, corrigeert de garantiebeheerinstantie het ten gevolge van deze afwijking ontstane verschil door garanties van oorsprong bij te boeken op of af te boeken van de desbetreffende rekening.
2. Indien het in artikel 12, eerste lid, bedoelde tijdstip van indienen van de accountantsverklaring wordt overschreden, boekt de garantiebeheerinstantie in de komende periode garanties van oorsprong af met toepassing van de formule: hoeveelheid af te boeken garanties van oorsprong = $[DE/KM * OT] / 1 \text{ MWh}$, waarbij:
DE = de hoeveelheid duurzame elektriciteit, opgewekt in de periode waarop de accountantsverklaring betrekking heeft;
KM = aantal kalendermaanden in die periode;
OT = aantal overschrijdingstijdvakken van een dag tot en met een maand.
3. Indien de accountantsverklaring niet voldoet aan de vereisten, bedoeld in artikel 12, tweede en derde lid, geeft de garantiebeheerinstantie de producent vier weken de tijd om de accountantsverklaring alsnog aan deze eisen te laten voldoen. Indien de producent hieraan geen gehoor geeft, merkt de garantiebeheerinstantie de in de desbetreffende periode opgewekte elektriciteit aan als niet-duurzaam. De garantiebeheerinstantie boekt de ten onrechte geboekte garanties van oorsprong af van de desbetreffende rekening.
4. Indien uit de accountantsverklaring blijkt dat de producent in de afgelopen periode niet in overeenstemming heeft

gehandeld met zijn verklaringen, boekt de garantiebeheerinstantie in de komende periode zoveel minder garanties van oorsprong als overeenkomen met de hoeveelheid duurzame elektriciteit die is opgewekt in de periode waarin niet in overeenstemming is gehandeld met de verklaringen. De garantiebeheerinstantie rondt deze periode af op hele kalendermaanden.

5. De garantiebeheerinstantie meldt de toepasselijkheid van dit artikel aan de desbetreffende producent en aan de Belastingdienst.

Artikel 14

1. Indien duurzame elektriciteit wordt opgewekt door middel van niet-zuivere biomassa in een afvalverbrandingsinstallatie gaat de garantiebeheerinstantie uit van het percentage, bedoeld in het tweede lid. De artikelen 8 tot en met 13 zijn in dat geval niet van toepassing.
2. De Minister stelt jaarlijks uiterlijk op 1 december ten behoeve van het daaropvolgende kalenderjaar een percentage vast, dat uitdrukt welk gedeelte van de totale hoeveelheid elektriciteit die wordt opgewekt door middel van niet-zuivere biomassa in een afvalverbrandingsinstallatie, duurzame elektriciteit is.

§ 6. Garanties van oorsprong uit andere lidstaten van de Europese Unie

Artikel 15

1. Op aanvraag van een afnemer, leverancier of handelaar opent de garantiebeheerinstantie een rekening ten behoeve van boeking van een energiebelastingaanduiding. Deze aanvraag wordt gedaan met gebruikmaking van het origineel van een ondertekend formulier, dat is opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage 3.
2. Op aanvraag van een afnemer, leverancier of handelaar boekt de garantiebeheerinstantie op een daarbij aangegeven rekening een energiebelastingaanduiding ten aanzien van uit een andere lidstaat van de Europese Unie afkomstige garanties van oorsprong die betrekking hebben op duurzame elektriciteit, die voor toepassing van artikel 36i, zesde lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag in aanmerking komt.
3. De afnemer, leverancier of handelaar:
 - a. overlegt uiterlijk een maand na uitgifte en in ieder geval ten hoogste drie maanden na de opwekking van de desbetreffende duurzame elektriciteit in het land van herkomst de garanties van oorsprong, die betrekking hebben op duurzame elektriciteit opgewekt in één kalendermaand,
 - b. verklaart dat de elektriciteit niet in het land van productie of in andere landen op enigerlei wijze als duurzame elektriciteit is verkocht of daarvoor een vergoeding is ontvangen, en
 - c. verklaart dat de duurzame elektriciteit op het Nederlandse net is ingevoerd.

4. De duurzame elektriciteit is op het Nederlandse net ingevoerd indien de afnemer, leverancier of handelaar bij de aanvraag, bedoeld in het tweede lid, aangeeft dat hij voldoende transportcapaciteit op het landsgrensoverschrijdende net heeft verkregen om de duurzame elektriciteit te transporteren naar Nederland. De garantiebeheerinstantie gaat na of de transportcapaciteit gebruikt is om de desbetreffende hoeveelheid elektriciteit naar Nederland te transporteren.
5. De garantiebeheerinstantie brengt de kosten van het beheer van de rekening in rekening bij degene die de aanvraag doet.

Artikel 16

Ten behoeve van het boeken van de energiebelasting-aanduiding, bedoeld in artikel 15, tweede lid, ten aanzien van garanties van oorsprong die elektriciteit opgewekt door middel van zuivere biomassa betreffen, zijn de paragrafen 4 en 5 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

- a. onder 'producent' mede verstaan wordt: afnemer, leverancier of handelaar;
- b. onder 'garantie van oorsprong' mede verstaan wordt: energiebelastingaanduiding;
- c. in plaats van bijlage 2, bijlage 3 bij deze regeling wordt gehanteerd.

§ 7. Gegevensverstrekking

Artikel 17

De garantiebeheerinstantie deelt iedere maand aan de Minister de volgende gegevens mee:

- a. de hoeveelheid en soorten duurzame elektriciteit waarvoor garanties van oorsprong en garanties van oorsprong voor niet-netlevering zijn geboekt;
- b. de hoeveelheid en soorten duurzame elektriciteit waarvoor garanties van oorsprong en garanties van oorsprong voor niet-netlevering zijn afgeboekt, alsmede de reden voor afboeking;
- c. de hoeveelheid en soorten duurzame elektriciteit waarvoor garanties van oorsprong, afkomstig uit andere lidstaten van de Europese Unie, in Nederland ingevoerd zijn, onderverdeeld naar de diverse lidstaten;
- d. de hoeveelheid en soorten duurzame elektriciteit waarvoor garanties van oorsprong naar andere lidstaten van de Europese Unie uit Nederland uitgevoerd zijn, onderverdeeld naar de diverse lidstaten.

§ 8. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 18

1. De periode van vijf jaar, bedoeld in artikel 2, eerste lid, wordt ten aanzien van een in Nederland gevestigde producent, die op het moment van inwerkingtreding van deze regeling beschikt over een groencertificatenrekening als

bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Regeling groencertificaten Elektriciteitswet 1998, geacht aan te vangen op het moment van inwerkingtreding van deze regeling.

2. Het percentage, bedoeld in artikel 14, bedraagt in het kalenderjaar 2004 vijftig procent.

3. Een afnemer, leverancier of handelaar kan het formulier, bedoeld in artikel 15, eerste lid, ten behoeve van de periode die aanvangt op 1 januari 2004, indienen tot en met 29 februari 2004.

4. Indien uit een accountantsverklaring, bedoeld in artikel 6d van de Regeling groencertificaten Elektriciteitswet 1998, met betrekking tot buitenlandse duurzame elektriciteit, opgewekt door middel van biomassa in het kalenderjaar 2003 volgt, dat correcties in de zin van artikel 6d, vijfde, zesde of zevende lid, van de Regeling groencertificaten Elektriciteitswet 1998 moeten worden doorgevoerd, maar de desbetreffende handelaar vanaf het moment van inwerkingtreding van deze regeling niet om boeking van energiebelasting-aanduidingen zal verzoeken, draagt deze handelaar er zorg voor dat hij ten behoeve van het doorvoeren van de correcties binnen een maand na indiening van de accountantsverklaring een toereikende hoeveelheid vergelijkbare groencertificaten of garanties van oorsprong tot zijn beschikking heeft. De garantiebeheerinstantie boekt deze groencertificaten of garanties van oorsprong vervolgens af van de rekening van de handelaar.

Artikel 19

De Regeling groencertificaten Elektriciteitswet 1998 wordt ingetrokken.

Artikel 20

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2004.

Artikel 22

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst, met uitzondering van de bijlagen, die ter inzage worden gelegd bij de garantiebeheerinstantie, Utrechtseweg 310, Arnhem.

Den Haag, 8 december 2003.

*De Minister van Economische Zaken,
L.J. Brinkhorst.*

Toelichting

I. Algemeen

1. Inleiding

Op 27 september 2001 hebben het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie de richtlijn 2001/77/EG betreffende de bevordering van elektrici-

teitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt (PbEG L283), aangenomen (hierna: de richtlijn). De richtlijn is geïmplementeerd door middel van een wijziging van de Elektriciteitswet 1998 (Staatsblad 2003, 493). De wet treedt op 1 januari 2004 in werking. Het vanaf 1 juli 2001 bestaande systeem van groencertificaten wordt als gevolg van de wet vervangen door een in de gehele Europese Unie (hierna: EU) in te voeren systeem van garanties van oorsprong. In de voorliggende regeling, die gebaseerd is op artikel 31, achtste lid, en artikel 77c van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: de wet), zijn de nadere regels voor het systeem van garanties van oorsprong vastgelegd.

Garanties van oorsprong zijn het exclusieve bewijs dat duurzame elektriciteit is opgewekt. Als zodanig worden Nederlandse garanties van oorsprong ook gebruikt bij het toekennen van subsidie ten behoeve van de milieukwaliteit van de elektriciteitsproductie als bedoeld in paragraaf 5.2 van de wet (hierna: MEP-subsidie). De garanties van oorsprong zijn in principe vrij verhandelbaar en dienen in Nederland ook als enig bewijs dat duurzame elektriciteit is geleverd aan eindafnemers. Leveranciers dienen in dat geval een met de hoeveelheid geleverde elektriciteit overeenkomstige hoeveelheid garanties van oorsprong af te boeken. Anders gezegd: het is verboden duurzame elektriciteit te leveren zonder een daarmee corresponderende hoeveelheid garanties van oorsprong af te boeken. Voor sommige soorten duurzame elektriciteit kan voorts het verlaagde tarief in de energiebelasting, bedoeld in artikel 36i, zesde lid van de Wet belastingen op milieugrondslag (hierna: de Wbm) toegepast worden. Garanties van oorsprong uit andere lidstaten worden erkend als bewijs voor de levering van duurzame elektriciteit in Nederland.

2. Vaststellen type installatie en controle meetinrichting

Indien een producent wenst dat de door hem geproduceerde duurzame elektriciteit als zodanig wordt gemeten en dat hem deze meetgegevens worden meegegeven, dient hij daartoe een verzoek in bij zijn netbeheerder aan de hand van het als bijlage 1 bij deze regeling opgenomen formulier (de 'groenverklaring'). Het formulier heeft maximale een geldigheidsduur van 5 jaar, mits in die 5 jaar geen significante wijzigingen optreden. Naar aanleiding van dit verzoek stelt de netbeheerder op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel h, van de wet, een onderzoek in om vast te stellen of de installatie geschikt is om duurzame elektriciteit mee op te wekken. Ook onderzoekt de netbeheerder of de meetinrichting geschikt is voor de meting van de elektriciteit die door de productie-

installatie wordt opgewekt. Teneinde de netto hoeveelheid geproduceerde en op het net of op een installatie ingevoerde duurzame elektriciteit te kunnen meten, worden eisen gesteld aan het type meter en de plaats waar de meter is aangesloten. Deze eisen zijn vastgelegd in de door de Dienst uitvoering en toezicht energie (DTe) op grond van artikel 31, eerste lid, onderdelen a, b en c, van de wet, opgestelde, voorwaarden (Meetcode, Netcode en Systeemcode). Als blijkt dat de door de producent opgegeven installatie geen duurzame elektriciteit kan produceren, zal de netbeheerder conform zijn algemene verplichting tot meten die is vastgelegd in de wet, wel de hoeveelheid opgewekte elektriciteit meten, maar deze niet als duurzaam aanmerken.

Producenten die het genoemde verzoek reeds hebben gedaan in het kader van de tot op heden geldende Regeling groencertificaten Elektriciteitswet 1998, hoeven geen nieuw verzoek in te dienen. Het reeds gedane verzoek wordt beschouwd als een verzoek om garanties van oorsprong te boeken en nog geldige groencertificaten worden op basis van het overgangsrecht in de wet tot implementatie van de richtlijn (artikel V, eerste en tweede lid) door de garantiebeheerinstantie omgezet in garanties van oorsprong. De geldigheidsduur van de 'groenverklaring' van 5 jaar gaat voor deze reeds participerende producenten in vanaf het moment van inwerkingtreding van deze regeling, te weten 1 januari 2004 (zie artikel 18, eerste lid, van de regeling).

3. Het meten van duurzame elektriciteit

Na de vaststelling van het type installatie en de controle van de meetinrichting meet de netbeheerder hoeveel elektriciteit de installatie daadwerkelijk op duurzame wijze produceert. Dit vindt plaats op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel i, van de wet. Daarnaast heeft de netbeheerder op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel e, van de wet tevens de taak om derden te voorzien van een aansluiting op de netten en hun desgevraagd een meter ter beschikking te stellen. De meetactiviteiten kunnen dus ook door anderen dan de netbeheerder worden verricht, te weten toegelaten meetbedrijven. De netbeheerder blijft echter wel verantwoordelijk voor informatiesystemen en het verzorgen van geaggregeerde meetgegevens en dient derhalve de beschikking te krijgen over de meetgegevens (artikel 16a, tweede lid, van de wet).

Het meten vindt plaats overeenkomstig de voorwaarden zoals vastgelegd in de Meetcode, Netcode en Systeemcode, alsmede overeenkomstig de IJkwet. De netbeheerder zal de verkregen meetgegevens meedelen aan de producent en aan de garantiebeheerinstantie. De garantiebeheerinstantie is de netbeheerder van

het landelijk hoogspanningsnet, die daartoe per 1 januari 2004 voor een periode van 10 jaar door mij is aangewezen. De frequentie waarmee de netbeheerder meet, is afhankelijk van het type aansluiting van de installatie. Bij kleine installaties zal de meetfrequentie aansluiten bij de jaarlijkse bepaling van de meetstanden, bij de grotere installaties zal de netbeheerder iedere kalendermaand de hoeveelheid opgewekte duurzame elektriciteit meten. De gemaakte kosten van deze meting worden in rekening gebracht bij de producent.

4. De verwerking van de meetgegevens tot garanties van oorsprong

Op het moment dat een in Nederland gevestigde producent daartoe een verzoek doet en de daarbij benodigde gegevens overlegt, zal de garantiebeheerinstantie garanties van oorsprong op een rekening boeken. Genoemd verzoek wordt gedaan door indiening van de door de netbeheerder goedgekeurde 'groenverklaring'. Indien de duurzame elektriciteit verkregen is uit zon, wind, waterkracht, golfenergie of getijdenenergie, boekt de garantiebeheerinstantie na ontvangst van het verzoek en de meetgegevens, en na de gegevens op onderlinge consistentie gecontroleerd te hebben, in de praktijk automatisch en doorlopend garanties van oorsprong. Wanneer de duurzame elektriciteit wordt opgewekt door middel van biomassa, dient de producent periodiek aanvullende gegevens – biomassaverklaring, gewogen percentages en accountantsverklaring – te verstrekken. Dit laatste wordt nader toegelicht in paragraaf 7 hierna. Op de garanties van oorsprong wordt aangegeven met welke installatie, inclusief het type, en welke energiebron de desbetreffende duurzame elektriciteit is geproduceerd. Indien duurzame elektriciteit is opgewekt door middel van het gebruik van biomassa wordt op de garanties van oorsprong aangegeven welk soort biomassa is gebruikt.

5. De handel in garanties van oorsprong

De garanties van oorsprong zijn een veelvoud van 1 MWh. Ze bestaan in Nederland uitsluitend in elektronische vorm; het handelssysteem kan worden vergeleken met telebankieren. Nadat de garanties van oorsprong op een rekening zijn geboekt, zijn ze maximaal een jaar geldig. Dit betekent dat een producent, handelaar of leverancier van duurzame elektriciteit de garanties van oorsprong maximaal een jaar kan gebruiken om aan te tonen dat de door hem geleverde elektriciteit op duurzame wijze is opgewekt. Iedere producent, handelaar, leverancier of afnemer kan een rekening openen bij de garantiebeheerinstantie. Vervolgens kunnen de garanties van oorsprong geen verkocht worden, waarbij de eigenaar van de garanties van oorsprong aan de garantiebeheerinstantie de wens te ken-

nen kan geven deze over te boeken naar de rekening van degene die de garanties van oorsprong heeft gekocht. De hieraan gekoppelde financiële transacties staan verder los van het hier beschreven garanties van oorsprong-systeem. Via de handel zullen de garanties van oorsprong uiteindelijk bij de leveranciers van duurzame elektriciteit terecht komen, die deze garanties van oorsprong nodig hebben om aan te tonen dat de door hen verkochte elektriciteit duurzaam is.

6. Toezicht op het systeem van garanties van oorsprong

De garantiebeheerinstantie beheert het elektronische systeem van garanties van oorsprong. Maandelijks zal de garantiebeheerinstantie mij informeren, hoeveel garanties van oorsprong er zijn bij- en afgeboekt op en van de rekeningen en welke soorten duurzame elektriciteit die betreffen. Op deze wijze kan snel inzicht worden verkregen in de hoeveelheid duurzame elektriciteit waarvoor garanties van oorsprong zijn verkregen en afgeboekt, en daarmee kan de ontwikkeling van de productie en consumptie van duurzame elektriciteit in Nederland eenvoudig en nauwkeurig worden gevolgd. Daarnaast wordt inzicht verkregen in import van garanties van oorsprong en daarbij behorende duurzame elektriciteit uit andere lidstaten van de EU en de export van Nederlandse garanties van oorsprong naar andere lidstaten. De garantiebeheerinstantie dient desgevraagd ook alle benodigde inlichtingen aan mij te verstrekken, opdat ik volledig mogelijk geïnformeerd ben omtrent de stand van zaken ten aanzien van de garanties van oorsprong. Verder ontvang ik jaarlijks een jaarverslag van de garantiebeheerinstantie (artikel 75, tweede lid, van de wet). Voldoet de garantiebeheerinstantie niet aan de gestelde voorschriften, dan kan ik in het uiterste geval de aanwijzing opschorten dan wel intrekken en een andere instantie voor deze taak aanwijzen (artikel 76 van de wet).

Op grond van artikel 5, derde lid van de wet, verricht de DTe werkzaamheden ten behoeve van de uitvoering van deze wet en houdt zij toezicht op naleving van deze wet. De DTe houdt hiermee ook toezicht op de markt voor duurzame elektriciteit en het systeem van garanties van oorsprong. Het betreft in ieder geval het toezicht op de taken van de netbeheerder, zoals vastgelegd in artikel 16, waaronder de taken ten aanzien van duurzame elektriciteit, bedoeld in het eerste lid, onderdelen h en i, van dat artikel. Daarnaast zal de DTe erop toezien dat in het kader van de levering van duurzame elektriciteit een bijbehorende hoeveelheid garanties van oorsprong wordt afgeboekt. Verder kan de DTe door de garantiebeheerinstantie worden ingeschakeld bij vermoedens van fraude door producenten. De vormgeving van

het toezicht op de regeling door de DTe zal worden vastgelegd in het handhavingsplan van de DTe.

7. Biomassa

7.1 Gehanteerde begrippen

In het geval dat duurzame elektriciteit wordt opgewekt uit biomassa zijn regels nodig om vast te stellen hoeveel duurzame elektriciteit precies wordt opgewekt in de biomassa-installatie en uit welke soort biomassa deze elektriciteit afkomstig is. Het begrip biomassa is gedefinieerd in artikel 1, onderdeel s, van de wet. Allereerst moet worden vastgesteld of er sprake is van zuivere biomassa of niet. Elektriciteit opgewekt uit uitsluitend zuivere biomassa is volledig duurzaam. Zuivere biomassa mag maximaal 3 massaprocent onvermijdbare verontreiniging bevatten. Zuivere biomassa wordt in de regeling onderscheiden in naar haar aard zuivere biomassa en niet naar haar aard zuivere biomassa. Naar haar aard zuivere biomassa is biomassa waarvan het gezien de specificaties evident is dat ze niet meer dan 3 massaprocent onvermijdbare verontreiniging bevat. Voor een limitatieve opsomming van naar haar aard zuivere biomassa wordt verwezen naar de Nederlandse Technische Afspraak 8003, Classificatie van biomassa voor energietoepassing, uitgegeven door het Nederlands Normalisatie-Instituut, zoals de luidde in december 2003 (hierna: de NTA). Afgezien van een aantal in de regeling uitgesloten soorten, valt alle biomassa zoals genoemd in de NTA 8003 onder de categorie naar haar aard zuivere biomassa. Voor deze biomassa-soorten is in tegenstelling tot alle andere soorten biomassa geen bemonstering nodig.

Bij alle biomassa die niet naar haar aard zuiver is of niet-zuiver is, dient te worden vastgesteld welk percentage van het materiaal als biologisch afbreekbaar is aan te merken. Dat moet gebeuren aan de hand van een daartoe geëigende methode van bemonstering per partij. Alleen de elektriciteit die wordt opgewekt uit en te herleiden is tot de biologisch afbreekbare fractie kan namelijk als duurzaam worden aangemerkt. Indien uit de bemonstering blijkt dat de biomassa minder dan 3 massaprocent onvermijdbare verontreiniging bevat, is deze biomassa aan te merken als zuiver. Dat betekent dat alle elektriciteit die eruit wordt opgewekt als duurzaam kan worden aangemerkt. Als de biomassa niet is aan te merken als zuiver, dient aan de hand van de bemonstering vastgesteld te worden welk deel van de biomassa biologisch afbreekbaar is, waar uit volgt welk deel van de opgewekte elektriciteit als duurzaam kan worden aangemerkt. Deze vaststelling heeft daarnaast consequenties voor de toekenning van de MEP-subsidie en de toepassing van het

verlaagde tarief van de energiebelasting. De (hoogte van de) financiële stimulerings is namelijk mede afhankelijk van de vraag of de biomassa zuiver is of niet.

Biogassen worden in de regeling beschouwd als een species van het genus biomassa. Stortgas, rioolwaterzuiveringsgas en biogas dat ontstaat door middel van vergisting worden aangemerkt als naar zijn aard zuiver biogas. Alle overige soorten biogas kunnen onder het begrip zuiver biogas vallen, voor zover dit wordt aangetoond. Daartoe dient het basismateriaal waaruit het biogas ontstaat ook te worden bemonsterd aan de hand van een daartoe geëigende methode van bemonstering (zie verder de artikelsgewijze toelichting bij artikel 1, eerste lid, onderdelen g tot en met k, en tweede lid). Indien uit de bemonstering blijkt dat het basismateriaal niet biologisch afbreekbare stoffen bevat waaruit gas kan worden geproduceerd, wordt het tot deze stoffen te herleiden gas niet aangemerkt als biogas.

7.2 Controlemethodiek

Voor installaties die duurzame elektriciteit opwekken uit biomassa geldt voor het aanmelden, het vaststellen van het type installatie en de meetinrichting, het meten en het doorgeven van de meetgegevens dezelfde procedure als bij alle andere soorten installaties. De procedure ter verkrijging van garanties van oorsprong voor biomassa kent aanvullend echter nog een aantal stappen. Als hoofdregel gaat het om het indienen van een jaarlijkse biomassaverklaring, het bemonsteren van de biomassa, het maandelijks doorgeven van percentages en het jaarlijks indienen van een accountantsverklaring. Aan het niet nakomen van deze stappen zijn maatregelen verbonden.

Eenmaal per 12 kalendermaanden dient een biomassaverklaring ingediend te worden. In bijlage 2 is daartoe een formulier opgenomen (de 'biomassaverklaring'). Uit de biomassaverklaring volgt welke soorten biomassa in de desbetreffende installatie worden omgezet in elektriciteit. Bij de biomassaverklaring moet een productcertificaat als bedoeld in de Kiwa-beoordelingsrichtlijn BRL-K 10016 (hierna: de BRL) of een schriftelijk bewijs dat wordt voldaan aan vergelijkbare procesnormen als vastgelegd in deze beoordelingsrichtlijn, zijn gevoegd. Dit bewijs is niet nodig indien de biomassaverklaring uitsluitend naar haar aard zuivere biomassa of naar haar aard zuiver biogas betreft. Wordt in de installatie uitsluitend één soort naar zijn aard zuiver biogas verwerkt, dan hoeft de biomassaverklaring slechts eenmaal per drie jaar te worden ingediend. Indien zich wijzigingen voordoen die leiden tot aanpassing van de biomassaverklaring, dient een nieuwe biomassaverklaring ingediend te worden. Indien de biomassaverklaring niet (tijdig) wordt ingediend, worden (tijdelijk) geen garanties van oorsprong geboekt.

Vervolgens geeft de producent maandelijks aan de garantiebeheerinstantie door welk deel van de gemeten elektriciteit afkomstig is van de – op de biomassaverklaring aangegeven – biomassasoort(en). Het gewogen percentage is gebaseerd op de daartoe geëigende en toegepaste methode van bemonstering. De doorgegeven meetgegevens worden met dit gewogen percentage vermenigvuldigd en voor deze hoeveelheid worden garanties van oorsprong geboekt. Indien uit de biomassaverklaring blijkt dat uitsluitend naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas in de installatie wordt verwerkt, hoeft geen percentage doorgegeven te worden. Dit percentage is immers altijd 100%.

Ook voor afvalverbrandingsinstallaties hoeft in beginsel geen percentage doorgegeven te worden. Voor deze installaties geldt namelijk een jaarlijks door mij vast te stellen standaard percentage (50% in 2004).

De producent zendt telkens binnen dertien weken na afloop van een kalenderjaar aan de garantiebeheerinstantie een verklaring van een accountant. Een uitzondering geldt voor afvalverbrandingsinstallaties; daarvoor is geen accountantsverklaring vereist. De verklaring heeft betrekking op de voorafgaande periode van (ten hoogste) één kalenderjaar. In deze verklaring wordt aangegeven welk gewogen gemiddeld percentage van de in die periode opgewekte elektriciteit op duurzame wijze is opgewekt.

De accountant controleert vervolgens of de methode om dit vast te stellen op een juiste wijze is toegepast. Hierbij gaat het erom dat het gewogen gemiddeld percentage aangeeft of het verwerkte materiaal als zuivere biomassa kan worden aangemerkt, dan wel welk gedeelte van de in de productie-installatie verwerkte niet-zuivere biomassa biologisch afbreekbaar is. Indien uit de accountantsverklaring blijkt dat er een verschil is tussen de door de producent opgegeven percentages en de door de accountant geconstateerde percentages, wordt dit verschil gecompenseerd. Omdat voor die elektriciteit in de praktijk meestal al (teveel of te weinig) garanties van oorsprong zijn toegekend, wordt in de daarop volgende periode gecompenseerd door de desbetreffende hoeveelheid ten onrechte verkregen of niet verkregen garanties van oorsprong af te boeken van respectievelijk bij te boeken op de rekening van de producent. Afboeking van garanties van oorsprong betekent niet dat garanties van oorsprong zullen worden ingetrokken, maar dat een geconstateerd verschil tussen de door de producent opgegeven percentages en de door de accountant vastgestelde percentages zal worden verrekend door middel van het invoeren van negatieve meetwaarden.

Dit zal gebeuren totdat het negatieve verschil volledig gecompenseerd is, waarna er weer garanties van oorsprong geboekt kunnen worden.

Het is van belang dat bij de accountantscontrole de percentages eenduidig worden vastgesteld. Om dit mogelijk te maken is het noodzakelijk dat de producent zorgt voor een overzichtelijke administratie zoals vereist in artikel 8e, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag. Verder is het van belang dat er sprake is van een sluitende energiebalans, gebaseerd op voldoende onderbouwde normen en juist en volledig vastgestelde meet- en installatiegegevens. Onder een sluitende energiebalans wordt in dit verband verstaan dat er net zoveel energie in de vorm van fossiele brandstoffen, wind, zon, biomassa en dergelijke in de installatie is ingevoerd als eruit komt in de vorm van elektriciteit, warmte en dergelijke. Wanneer de accountantsverklaring – na aanmaning van de garantiebeheerinstantie – niet voldoet aan de vereisten, of wanneer er in het geheel geen accountantsverklaring wordt overgelegd, wordt de totale hoeveelheid opgewekte elektriciteit alsnog als niet-duurzaam aangemerkt. Indien de accountantsverklaring te laat wordt ingediend wordt, afhankelijk van de overschrijdingstermijn, een deel van de ontvangen garanties van oorsprong afgeboekt (dus: negatieve meetwaarden ingevoerd). Dit deel wordt door de garantiebeheerinstantie aan de hand van de in artikel 13, tweede lid, van de regeling opgenomen formule bepaald.

8. Wederzijdse erkenning en import

Op grond van de richtlijn dienen de lidstaten van de EU garanties van oorsprong wederzijds te erkennen. Dit betekent dat garanties van oorsprong uit andere lidstaten geïmporteerd kunnen worden en in Nederland gebruikt kunnen worden om de levering van duurzame elektriciteit aan eindafnemers aan te tonen. Omgekeerd kunnen Nederlandse garanties van oorsprong ook geëxporteerd worden. De garantiebeheerinstantie registreert de import en export van garanties van oorsprong. Bij een vermoeden van fraude kunnen garanties van oorsprong uit andere lidstaten op basis van objectieve, transparante en non-discriminerende criteria geweigerd worden. De garanties van oorsprong worden dan tijdelijk geblokkeerd. Indien de garantiebeheerinstantie het vermoeden van fraude heeft, doet zij daar melding van bij mij. Ik beslis dan of de garanties van oorsprong geweigerd worden en stel zonodig de Europese Commissie op de hoogte van de weigering.

Indien een afnemer, leverancier of handelaar garanties van oorsprong uit een ander land wil toepassen voor de levering van duurzame elektriciteit in Nederland en daarbij tevens het verlaagde tarief van de energiebelasting wil

toepassen, geldt een aantal extra eisen. Deze eisen komen overeen met die, welke in het verleden bij de Regeling groencertificaten Elektriciteitswet 1998 werden toegepast. De essentie is, dat alle gegevens die in het verleden werden gebruikt om een Nederlands groencertificaat voor in het buitenland geproduceerde duurzame elektriciteit te boeken, nu zijn vereist om een energiebelasting-aanduiding te boeken. De geïmporteerde garantie van oorsprong wordt door de garantiebeheerinstantie in het rekeningen-systeem gekoppeld aan de energiebelasting-aanduiding. Een energiebelasting-aanduiding wordt door de garantiebeheerinstantie geboekt indien daartoe een verzoek is gedaan aan de hand van het in bijlage 3 opgenomen formulier (de 'importverklaring'). Het verzoek wordt ingewilligd indien aan de in de regeling opgenomen eisen wordt voldaan. Een met de garanties van oorsprong corresponderende hoeveelheid elektriciteit moet geïmporteerd worden. Daartoe dient importcapaciteit op het landsoverschrijdende net te zijn gecontracteerd en gebruikt. Verder dient verklaard te worden dat de elektriciteit niet reeds eerder als duurzame elektriciteit is verkocht of anderszins een vergoeding heeft ontvangen. Alle gegevens dienen elektronisch te worden aangeleverd aan de garantiebeheerinstantie op een wijze die compatibel is met het Nederlandse elektronische systeem. Indien de garanties van oorsprong zuivere biomassa betreffen dienen dezelfde verklaringen overgelegd en controles uitgevoerd te worden als welke in Nederland ten aanzien van zuivere biomassa van toepassing zijn (zie paragraaf 7).

Tenslotte geldt de zogenaamde 'reciprociteitsregel' bij de import van duurzame elektriciteit. Deze reciprociteitsregel is neergelegd in artikel 19 van de richtlijn 96/92/EG inzake de gemeenschappelijke regels voor de interne markt van elektriciteit, geïmplementeerd in de artikelen 44 en 45 van de wet. Ter nadere uitwerking van de reciprociteitsregel is de Regeling van 25 november 1998, houdende nadere regels met betrekking tot de invoer en uitvoer van elektriciteit (Stcrt. 229), tot stand gekomen. Deze regeling is op 13 november 2003 gewijzigd (Stcrt. 224). Reciprociteit houdt in dat een afnemer die elektriciteit importeert of ten behoeve van wie elektriciteit wordt geïmporteerd door een leverancier, een in aanmerking komende afnemer moet zijn in het land van waaruit hij de elektriciteit wenst te importeren. Een in aanmerking komende afnemer is iemand die door nationale wetgeving is geautoriseerd om elektriciteit te importeren uit andere landen. Het hangt dus af van de nationale wetgeving van ieder land of een buitenlandse afnemer of leverancier een in aanmerking komende afnemer zou zijn in dat land en derhalve elektriciteit uit dat land kan importeren.

De facto betekent dit dat alleen garanties van oorsprong uit landen waarin kleinverbruikers keuzevrijheid hebben in Nederland kunnen worden toegepast om de levering aan kleinverbruikers aan te tonen en eventueel het verlaagde tarief in de energiebelasting toe te passen. Landen waar kleinverbruikers keuzevrijheid hebben, zijn op dit moment Denemarken, Duitsland, Finland, Noorwegen, Oostenrijk, Spanje het Verenigd Koninkrijk en Zweden.

9. Relatie tussen MEP, energiebelasting en garanties van oorsprong

Nederlandse producenten kunnen voor de productie van duurzame elektriciteit MEP-subsidie ontvangen. De garanties van oorsprong dienen als bewijs dat een bepaalde installatie een bepaalde hoeveelheid duurzame elektriciteit heeft geproduceerd. Op basis van de garanties van oorsprong worden de maandelijkse voorschotten van de MEP-subsidie uitgekeerd. Op de garanties van oorsprong wordt door de garantiebeheerinstantie aangegeven of ze zijn toegepast ter verkrijging van de MEP-subsidie.

Indien duurzame elektriciteit wordt geleverd aan eindafnemers kan in bepaalde gevallen een verlaging van de energiebelasting worden toegepast. Daartoe dient een met de hoeveelheid geleverde duurzame elektriciteit overeenkomende hoeveelheid voor het verlaagde tarief van de energiebelasting in aanmerking komende garanties van oorsprong te worden afgeboekt. Daarnaast moet er een specifiek leveringscontract zijn gesloten voor de levering van duurzame elektriciteit met de eindverbruiker. Onder voorwaarden kan ook op basis van buitenlandse garanties van oorsprong het verlaagde tarief van de energiebelasting worden toegepast. Dit in tegenstelling tot de MEP-subsidie, die uitsluitend beschikbaar is voor producenten in Nederland.

10. Administratieve lasten

Het EIM heeft een onderzoek gedaan naar de administratieve lasten en uitvoeringskosten van de Regeling groencertificaten Elektriciteitswet 1998 (EIM, Administratieve lasten en uitvoeringskosten Regeling groencertificaten Elektriciteitswet 1998; uitkomsten van een nulmeting, Zoetermeer, augustus 2003). Onderzocht is wat de administratieve lasten (en uitvoeringskosten) van de integrale Regeling groencertificaten Elektriciteitswet 1998 zijn, zoals die gold vanaf 1 juli 2003 (dus inclusief de 3 wijzigingen van deze regeling). Met het oog op de opstelling van de voorliggende regeling is tevens onderzocht op welke wijze de administratieve lasten gereduceerd zouden kunnen worden, zonder dat dit ten koste gaat van de uitvoerbaarheid, betrouwbaarheid en controleerbaarheid van de systematiek. De totale administratieve lasten die voortvloeien uit de

Regeling groencertificaten Elektriciteitswet 1998, bedragen € 867.000,- à € 1.294.000,-. De mogelijkheden tot reductie van deze administratieve lasten zijn volgens het EIM met name gelegen in de afschaffing van de biomassaverklaring, de frequentie van indiening van de accountantsverklaring en verbetering van het certificatenstelsel. Dit laatste betreft met name het door de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet gehanteerde ICT-systeem, waarvan verschillende marktpartijen aangeven dat bepaalde handelingen eenvoudiger en minder frequent gedaan zouden kunnen worden.

Het voorstel tot afschaffing van de biomassaverklaring is niet overgenomen. De verklaringen zijn nodig om vast te kunnen stellen hoeveel duurzame elektriciteit door biomassa-installaties wordt opgewekt en van welke soort biomassa deze elektriciteit afkomstig is. Dit is nodig om ervoor te zorgen dat de groencertificaten c.q. garanties van oorsprong uitsluitend betrekking hebben op de elektriciteit opgewekt uit de biologische afbreekbare fracties van de biomassa (conform de wettelijke definitie). Ook met het oog op de relatie tussen de financiële voordelen voor producenten en afnemers (MEP-subsidie en verlaagd tarief van de energiebelasting) is de informatie uit de biomassaverklaring noodzakelijk. Overigens merkt het EIM op dat afschaffing van de biomassaverklaring slechts leidt tot een reductie van € 4.200,-. Wel is de frequentie van indiening van de biomassaverklaring verlaagd naar één keer per jaar (in plaats van één keer per half jaar) en voor de installaties die slechts één soort naar zijn aard zuiver biogas omzetten in elektriciteit naar één keer per drie jaar. Dit laatste betreft het merendeel van de biomassa-installaties (onder andere stortgas- en rioolwaterzuivering-gas-installaties). Hierdoor worden de administratieve lasten naar schatting met € 3.000,- gereduceerd. De aanbeveling om de frequentie van de accountantsverklaring te verlagen van één keer per half jaar naar één keer per jaar is overgenomen. Dit levert een reductie van de administratieve lasten op van € 41.040,-. In overleg met de deelnemersraad zal de garantiebeheerinstantie bezien of de ICT-systemen verder geoptimaliseerd kunnen worden zodat ook daar de administratieve lasten gereduceerd worden. Op dit moment is nog niet duidelijk wat de mogelijkheden zijn en wat dit oplevert.

De steekproeven die (twee)jaarlijks moesten plaatsvinden, zijn in de voorliggende regeling geheel afgeschaft. Dit levert een reductie van administratieve lasten van € 28.400,- op. In de voorliggende regeling is opgenomen dat een groenverklaring éénmaal in de 5 jaar opnieuw moet worden ingediend met het oog op een blijvende betrouwbaarheid van het systeem. Ervan uitgaande dat dit

half zoveel tijd kost als een eerste aanmelding (het betreft feitelijk alleen de eventuele aanpassing van reeds beschikbare gegevens), zal dit ongeveer een verhoging van de administratieve lasten van € 16.750,- per jaar opleveren. Per saldo leveren de doorgevoerde wijzigingen een reductie van de administratieve lasten op van ca. € 55.690,-, ofwel ca. 5% van de totale administratieve lasten.

11. *Opvatting betrokkenen*

De regeling is totstandgekomen in nauw overleg met de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet (TenneT B.V.) die is aangewezen als garantiëbeheerinstantie en dus een belangrijke uitvoerende taak krijgt. TenneT B.V. heeft aangegeven de regeling goed te kunnen uitvoeren, mede omdat nauw is aangesloten bij het tot 31 december 2003 bestaande systeem van groencertificaten, dat ook door TenneT B.V. wordt uitgevoerd. De regeling is ook besproken met de toezichthouder DTE. In verder overleg met het ministerie van Economische Zaken zal de rol die de DTE heeft op basis van artikel 5 van de wet, voor wat betreft deze regeling nader worden uitgewerkt en worden vastgelegd in het handhavingplan van de DTE.

Een concept van de regeling is aan betrokken marktpartijen voorgelegd via de brancheorganisatie EnergieNed en de vereniging voor particuliere windturbine-exploitanten PAWEX. Uit de reacties van deze vereniging blijkt dat betrokken marktpartijen op hoofdlijnen akkoord zijn met de regeling. Er is een aantal suggesties gedaan voor technische verbeteringen die deels zijn overgenomen. Voor zover suggesties niet zijn overgenomen is dat inclusief motivatie teruggekoppeld. Door PAWEX is nog expliciet gewezen om de administratieve lasten die de regeling op sommige punten met zich mee kan brengen en is aangegeven dat deze minimaal dienen te zijn. In de regeling is daar nadrukkelijk naar gestreefd, zoals ook blijkt uit de voorgaande paragraaf van deze toelichting. Het Adviescollege toetsing administratieve lasten heeft dan ook aangegeven de regeling niet te selecteren voor een toetsing op administratieve lasten.

II. *Artikelsgewijs*

Artikel 1, eerste lid, onderdeel c

Dit onderdeel bevat de definitie van 'garantie van oorsprong voor niet-netlevering.' Het is mogelijk, MEP-subsidie te verkrijgen ten behoeve van duurzame elektriciteit die op een installatie (niet zijnde de productie-installatie zelf) wordt ingevoed. Aangezien de maandelijkse voorschotten op deze subsidie slechts kunnen worden verkregen na overlegging van garanties van oorsprong (artikel 72n, eerste lid, onderdeel b, van de wet), is in de regeling de mogelijkheid opgenomen garanties van

oorsprong voor niet-netlevering uit te geven. Dergelijke garanties van oorsprong voor niet-netlevering verschillen van reguliere garanties van oorsprong omdat ze niet verhandelbaar zijn en enkel kunnen worden aangewend ter verkrijging van het subsidievoorschot. Wanneer ze voor dat doel zijn gebruikt, vervallen ze. In tegenstelling tot reguliere garanties van oorsprong kunnen ze ook niet worden aangewend ter verkrijging van het bijzondere energiebelasting-tarief voor duurzame elektriciteit, bedoeld in artikel 36i, zesde lid, van de Wbm.

Artikel 1, eerste lid, onderdeel d

Dit artikelonderdeel definieert een toegelaten meetbedrijf. Op grond van artikel 16a van de wet kunnen ook andere meetbedrijven dan netbeheerders de meting van duurzame elektriciteit bij de producent verrichten. De Meetcode voorziet in een systeem waarin de netbeheerders de verantwoordelijkheid houden voor de verzameling en verwerking van meetgegevens, maar waarbij het wordt toegestaan dat bepaalde activiteiten, zoals het uitlezen van de meter, kunnen worden uitgevoerd door ieder meetbedrijf dat ISO 9001 gecertificeerd is en dat door de netbeheerders is toegelaten. De eisen die gesteld worden aan toe te laten meetbedrijven, worden bepaald door de Commissie van Toelating, die haar grondslag heeft in de Meetcode en is ingesteld door de netbeheerders. De Commissie van Toelating behandelt aanvragen om toelating overeenkomstig haar 'Regeling voor de toelating van meetbedrijven in de zin van de Meetcode.' De toegelaten meetbedrijven zijn bevoegd de in de Meetcode neergelegde taken uit te voeren en moeten tevens aan de in de Meetcode neergelegde verplichtingen en eisen voldoen. Op deze wijze is de betrouwbaarheid van de meetgegevens gegarandeerd en wordt gewaarborgd dat de gegevens die de toegelaten meetbedrijven leveren, gebruikt kunnen worden door de netbeheerders. Tevens geven de netbeheerders op deze wijze invulling aan hun verantwoordelijkheid voor het verzamelen van meetgegevens en het doorgeven daarvan aan de garantiëbeheerinstantie voor zover het gaat om de uitvoering van de in dit wetsvoorstel opgenomen regeling. De toegelaten meetbedrijven dienen de meetgegevens op grond van artikel 16a, tweede lid, van de wet aan de desbetreffende producent alsmede aan de netbeheerders mee te delen. Het doorgeven van meetgegevens aan de garantiëbeheerinstantie geschiedt te allen tijde door de netbeheerders (zie artikel 16a, tweede en derde lid, van de wet).

De taak tot het vaststellen of de productie-installatie van een producent geschikt is om duurzame elektriciteit op te wekken en of de meetinrichting deugdelijk is, is wettelijk opgedragen aan de

netbeheerder en kan dus niet door een toegelaten meetbedrijf worden uitgevoerd (zie artikel 16, eerste lid, onderdeel h, juncto 16a, eerste lid, van de wet).

Artikel 1, eerste lid, onderdeel e

Dit onderdeel definieert het begrip 'eindafnemer'. In combinatie met het eindigen van de geldigheidsduur van garanties van oorsprong conform artikel 6, eerste lid, onderdeel b, wordt hiermee eenduidig vastgelegd dat het daarbij gaat om de levering van duurzame elektriciteit aan eindafnemers, en dus niet aan afnemers die bijvoorbeeld leverancier zijn.

Artikel 1, eerste lid, onderdelen f en g

In de 'groenverklaring' (bijlage 1 bij de regeling) wordt een aantal categorieën hernieuwbare energiebronnen onderscheiden. Een tweetal daarvan behoeft definiëring. Productie-installaties voor de opwekking van elektriciteit door middel van windenergie op zee ('wind off shore'), gedefinieerd in onderdeel f, betreffen alle windenergie-installaties opgericht in de territoriale zee of in de exclusieve economische zone (hierna: de EEZ). De Nederlandse territoriale zee is Nederlands grondgebied, waarop de Nederlandse regelgeving – waaronder de Elektriciteitswet 1998 en de Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit valt – van toepassing is. Artikel 1, tweede lid, van de Rijkswet instelling exclusieve economische zone definieert de EEZ van het Koninkrijk der Nederlanden als 'het gebied buiten en grenzend aan de territoriale zee van het Koninkrijk dat zich niet verder uitstrekt dan tweehonderd zeemijlen vanaf de basislijnen, vanaf welke de breedte van de territoriale zee wordt gemeten.' Gelet hierop is de EEZ het gebied dat aan de 'kustzijde' wordt begrensd door de 12 zeemijlen-grens van de Nederlandse territoriale zee, berekend vanaf de basislijnen (dat wil zeggen de laagwaterlijnen langs de kust zoals bedoeld in de Wet grenzen Nederlandse territoriale zee), en aan de 'zeezijde' door de grens van het aan Nederland toekomende deel van het continentaal plat. De Elektriciteitswet 1998 bevat een bepaling die deze wet van toepassing verklaart op productie-installaties voor elektriciteitsopwekking die zijn geplaatst binnen de EEZ, alsmede op de daarmee opgewekte elektriciteit (zie artikel 1, vijfde lid, van de wet). Gezien de definitie van 'wind op zee' valt onder deze categorie dus ook de zogenaamde 'wind near shore', dat wil zeggen windenergie die binnen de Nederlandse territoriale zee (de 12-mijlszone) valt. Productie-installaties voor de opwekking van elektriciteit door middel van windenergie op land ('wind on shore'), opgenomen in onderdeel g, omvat alle windmolens die niet vallen onder de definitie van windenergie op

zee en die dus opgericht zijn op het Nederlandse 'vaste land'. Windmolens in bijvoorbeeld het IJsselmeer en de Waddenzee vallen derhalve binnen deze categorie.

Dit onderscheid tussen 'wind op land' en 'wind op zee' is relevant voor de verkrijging van de MEP-subsidie. Het subsidiebedrag voor deze categorieën is namelijk verschillend: het bedrag voor 'wind op zee' is hoger dan dat voor 'wind op land'. Zie voor genoemde subsidiebedragen de Regelingen subsidiebedragen milieukwaliteit elektriciteitsproductie 2004 respectievelijk 2005.

Artikel 1, eerste lid, onderdelen h tot en met l, en tweede lid

Zoals in paragraaf 7.1 van het algemeen deel van deze toelichting uiteengezet is, kan biomassa worden onderverdeeld in zuivere biomassa en niet-zuivere biomassa. Op basis van garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit, opgewekt door middel van zuivere biomassa, kan zowel MEP-subsidie als het voordeel van artikel 36i, zesde lid, van de Wbm worden verkregen. Op basis van garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit, opgewekt door middel van niet-zuivere biomassa kan wel MEP-subsidie worden verkregen, maar deze kunnen niet toegepast worden voor genoemd energiebelasting-voordeel. Er is sprake van zuivere biomassa als de onvermijdbare verontreiniging van het biologisch afbreekbare materiaal met kunststoffen en ander materiaal van langcyclisch organische oorsprong niet meer bedraagt dan 3 massaprocent (artikel 1, tweede lid). Tot materialen van langcyclisch organische oorsprong behoren niet alleen synthetisch vervaardigde stoffen, maar ook fossiele brandstoffen. In de praktijk wordt doorgaans uitsluitend over kunststoffen gesproken. De toegelaten verontreiniging geldt echter voor alle materialen van langcyclisch organische oorsprong. Voor alle duidelijkheid worden daarom naast kunststoffen ook de overige materialen van langcyclisch organische oorsprong aangeduid.

De reden dat een zekere verontreiniging met kunststoffen wordt toegelaten, is, dat het in de praktijk niet mogelijk is de aanwezigheid daarvan geheel uit te sluiten. Met het opnemen van een maximum aandeel kunststoffen van 3 massaprocent in de definitie van zuivere biomassa wordt aangesloten bij de grenswaarde zoals die is opgenomen in de BRL. Indien onderzoeks- of ervaringsgegevens daartoe aanleiding geven, kan dit percentage in de toekomst in nader overleg met de betrokken branche worden aangepast.

Met betrekking tot de toegelaten verontreinigingen moet onderscheid gemaakt worden tussen verontreiniging met kunststoffen enerzijds en andere verontreinigingen anderzijds. Bij de laat-

ste categorie moet worden gedacht aan niet-brandbaar materiaal, zoals zand en metalen. Dergelijke materialen dragen niet bij aan de opwekking van elektriciteit zodat de aanwezigheid ervan voor zuivere biomassa niet bezwaarlijk is. Ten aanzien van verontreinigingen met kunststoffen is van belang of deze vermijdbaar of onvermijdbaar in het materiaal aanwezig zijn. Deze zijn vermijdbaar, als zij door actief menselijk handelen aan de biomassa zijn toegevoegd of ermee zijn vermengd, dan wel op eenvoudige wijze van de biomassa te scheiden zijn. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan kunststoffen die intrinsiek in de biomassa aanwezig zijn, zoals het geval is bij gelijmd afvalhout, bijvoorbeeld triplex, of afvalhout met bindmiddel of lijm, bijvoorbeeld spaanplaat of MDF. Uitsluitend de categorie onvermijdbare kunststoffen komt in aanmerking voor toetsing aan de maximumgrens van 3 massaprocent. Bij verontreinigingen met vermijdbare kunststoffen kan dus nimmer sprake zijn van zuivere biomassa.

Onderdeel j definieert naar haar aard zuivere biomassa. Dat de in de desbetreffende productie-installatie verwerkte materialen 'naar hun aard' zijn aan te merken als zuivere biomassa, wil zeggen dat van de materialen een zodanige omschrijving kan worden gegeven, dat aan de hand daarvan redelijkerwijs als vaststaand kan worden aangenomen dat zij zijn aan te merken als zuivere biomassa. De NTA 8003, opgenomen in onderdeel i, bevat een categorisering en codering van biomassa die overeenstemt met deze omschrijving. Alle soorten biomassa die daarin genoemd worden en die niet de groepsnummers 701 (mengsel overig), 709 (overig overig), 729 (textiel met kunststof) of 900 (samengestelde stromen met kunststof) dragen, zijn biomassastromen met een maximale verontreiniging van één massaprocent. Deze kunnen aangemerkt worden als naar haar aard zuivere biomassa.

Onderdeel k tenslotte omschrijft het begrip naar zijn aard zuiver biogas. Biogas is de 'verzamelnaam' voor gassen die ontstaan uit de grondstof biomassa en is een species van het genus biomassa. Deze regeling definieert naar zijn aard zuiver biogas separaat vanwege enkele specifieke kenmerken daarvan en te stellen regels daaromtrent. Stortgas, rioolwaterzuiveringgas en biogas dat ontstaat door middel van vergisting, dat wil zeggen door inwerking van micro-organismen op uitsluitend biologisch afbreekbare materialen, worden aangemerkt als naar zijn aard zuiver biogas. Deze micro-organismen werken niet in op kunststoffen en dragen derhalve in het geheel niet bij aan de gasproductie. Ten aanzien van stortgas en rioolwaterzuiveringgas is dit per definitie het geval, daarom zijn deze beide soorten als eerste en apart opgenomen in de definitie van

naar zijn aard zuiver biogas. Overig biogas, dat niet ontstaat op een wijze als hier omschreven, kan wel onder het begrip zuivere biomassa vallen, echter dit zal aangetoond moeten worden (zie artikel 9).

Alle overige biomassa is niet-zuivere biomassa (ook wel bekend als 'mengstromen'), waarvan het biologisch afbreekbare gedeelte kan verschillen. Dit biologisch afbreekbare gedeelte dient te worden bepaald door middel van een daartoe geëigende methode (zie verder paragraaf 4 van de regeling).

Artikel 1, eerste lid, onderdeel m

Aangezien er met betrekking tot afvalverbrandingsinstallaties een uitzondering geldt (zie artikel 14) en teneinde iedere onduidelijkheid omtrent het begrip 'afvalverbrandingsinstallatie' weg te nemen, is in dit onderdeel een definitie opgenomen. Deze definitie is overgenomen uit het ontwerp-Besluit verbranden afvalstoffen (Stort. 19 maart 2002, nr. 55). De definitieve versie van dit besluit is thans nog niet in het Staatsblad gepubliceerd, maar het zal – onder meer – de EG-richtlijn betreffende de verbranding van afval (richtlijn nr. 2000/76 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval, PbEG L332) implementeren. De definitie van afvalverbrandingsinstallatie is, met enige tekstuele wijzigingen, in het ontwerp-Besluit verbranden afvalstoffen overgenomen uit genoemde richtlijn. Teneinde volledige consistentie te waarborgen is derhalve dezelfde definitie in de regeling opgenomen. Een bijkomende reden om in deze regeling een afvalverbrandingsinstallatie te definiëren is gelegen in het feit dat MEP-subsidie wordt verstrekt op basis van garanties van oorsprong en dat op basis van een garantie van oorsprong ook moet kunnen worden vastgesteld of de elektriciteit afkomstig is van een afvalverbrandingsinstallatie. Deze elektriciteit krijgt namelijk het vaste subsidiebedrag dat geldt voor dergelijke installaties.

Artikel 1, eerste lid, onderdeel n

Op basis van het huidige artikel 36i, zesde lid, van de Wbm, bestaat de mogelijkheid om ten aanzien van daarvoor in aanmerking komende duurzame elektriciteit die afkomstig is uit een andere EU-lidstaat, dit bijzondere energiebelastingtarief te mogen toepassing. Daartoe moet echter wel ten aanzien van de bijbehorende buitenlandse garanties van oorsprong een energiebelasting-aanduiding geboekt worden in het Nederlandse systeem (zie verder paragraaf 6 van de regeling). Deze boeking zal op elektronische wijze geschieden.

Artikel 2

In dit artikel is aangegeven hoe de netbeheerder kan vaststellen dat de productie-installatie van de desbetreffende producent geschikt is om duurzame elektriciteit op te wekken en dat de meter geschikt is om de hoeveelheid op het net ingevoede duurzame elektriciteit te meten. Hij doet dit, op verzoek van de producent (eerste lid), door een administratief onderzoek in te stellen naar diens productie-installatie (tweede lid). In aanvulling op het administratief onderzoek en ter verificatie van de door de producent in het verzoekformulier opgegeven gegevens, bestaat de mogelijkheid voor de netbeheerder om de desbetreffende productie-installatie(s) daadwerkelijk te bekijken. De kosten van de vaststelling zijn voor rekening van de producent (vierde lid). De netbeheerder deelt het resultaat van de vaststelling binnen vier weken na ontvangst van het formulier mee aan de producent en aan de garantiebeheerinstantie (derde lid), zodat de producent deze gegevens bij zijn verzoek tot opening van een rekening aan de garantiebeheerinstantie kan overleggen. De garantiebeheerinstantie voert een consistentiecheck uit op de gegevens die hij van de producent respectievelijk van de netbeheerder heeft ontvangen en kan vervolgens een rekening openen (zie verder paragraaf 4 van het algemene deel van de toelichting). De garantiebeheerinstantie beschikt aldus over een overzicht van alle productie-installaties die duurzame elektriciteit produceren in Nederland en die mogelijk in aanmerking komen voor garanties van oorsprong. Steeds wanneer de producent in zijn productie-installatie voornemens is wijzigingen door te voeren die betrekking hebben op typegegevens, gegevens over op een productie-installatie ingevoede elektriciteit of algemene verklaring, dient hij een nieuw ingevuld formulier in bij de netbeheerder. De hiervoor beschreven procedure van onderzoek, vaststelling en toezending resultaat door netbeheerder gaat dan opnieuw in werking (vijfde lid). Afgezien van deze doorgifte van wijzigingen geldt in het kader van betrouwbaarheid en volledigheid dat de vaststelling iedere vijf jaar vernieuwd moet worden (eerste lid). Uit het eerste lid in samenhang met artikel 5, tweede lid, volgt dat deze periode van vijf jaar begint te lopen op de eerste dag van de kalendermaand waarin de producent het verzoek bij zijn netbeheerder heeft ingediend. Als er tussendoor wijzigingen moeten worden doorgegeven, gaat deze periode van vijf jaar opnieuw lopen vanaf het moment van indiening van het gewijzigde formulier.

Artikel 3

De meting van de opgewekte hoeveelheid duurzame elektriciteit geschiedt periodiek, waarbij dit artikel een onder-

scheid maakt naar de grootte van de productie-installatie van de producent. Bij productie-installaties met een aansluiting die groter is dan 3 x 80 A wordt iedere kalendermaand gemeten. Bij de kleinere productie-installaties (3 x 80 A en kleiner), die geen op afstand uitleesbare meter hebben, brengt het in het algemeen teveel administratieve lasten met zich mee brengen iedere maand te gaan meten. Er is derhalve bepaald dat dit gelijktijdig met de jaarlijkse bepaling van de meterstanden plaatsvindt, tenzij de producent zelf verzoekt om maandelijkse metingen, die hij evenwel zelf dient te bekostigen (tweede lid).

Het derde lid stelt, dat de netbeheerder dergelijke meetgegevens over een jaar in gelijke delen verdeelt over de twaalf voorafgaande kalendermaanden. Aangezien de voor MEP-subsidie in aanmerking komende periode een veelvoud van een kalendermaand is en deze periode in veel gevallen niet op de grens van een (kalender)jaar aanvangt of eindigt, is het van belang om te weten hoe de jaarproductie van de elektriciteit is verdeeld over de twaalf afzonderlijke kalendermaanden. In verband daarmee is bepaald dat de netbeheerder de meetgegevens van een productie-installatie waarvan slechts eenmaal per jaar de meter wordt afgelezen, in gelijke delen verdeelt over twaalf kalendermaanden. Zodoende kan door de garantiebeheerinstantie eenduidig worden vastgesteld welke garanties van oorsprong betrekking hebben op elektriciteitsproductie die binnen de voor MEP-subsidie in aanmerking komende periode valt en welke niet. De producent heeft overigens, zoals hiervoor reeds gesteld, altijd de mogelijkheid om een meetinrichting te laten plaatsen waarmee het wel mogelijk is de elektriciteitsproductie per kalendermaand (op afstand) uit te lezen. Dit kan voor hem relevant zijn als de verdeling naar rato in kalendermaanden voor hem nadelig uitvalt in het kader van de MEP-subsidie of anderszins. Wel is, tenslotte, de mogelijkheid opgenomen dat deze kleinere producenten bij hun netbeheerder aantonen dat de meetgegevens op een andere wijze dan in twaalf gelijke delen over het voorafgaande jaar verdeeld moeten worden. Hieraan kan bijvoorbeeld behoefte bestaan omdat de desbetreffende productie-installatie gedurende een aantal maanden in dat jaar heeft stilgelegen wegens onderhoud. De gemeten hoeveelheid opgewekte elektriciteit heeft in dat geval slechts betrekking op de maanden waarin de productie-installatie wel heeft gedraaid.

Artikel 4

Bij het meten, bedoeld in artikel 3, gaat het te allen tijde om de netto hoeveelheid opgewekte duurzame elektriciteit (eerste lid).

Artikel 5

Het eerste lid bepaalt, dat garanties van oorsprong altijd meervoudig van 1 MWh betreffen. Achterliggende gedachte is hierbij dat, indien kleinere hoeveelheden elektriciteit per garantie van oorsprong gehanteerd zouden worden, een onoverzichtelijk systeem met grote aantallen garanties van oorsprong zou ontstaan.

Het tweede lid legt eenduidig vast vanaf welk moment de door een productie-installatie opgewekte elektriciteit wordt beschouwd als duurzame elektriciteit waarvoor garanties van oorsprong kunnen worden verkregen. Dit moment is bepaald op de eerste dag van de kalendermaand waarin de producent zijn verzoek tot vaststelling van de geschiktheid van de productie-installatie voor de opwekking en van de meetinrichting tot meting van duurzame elektriciteit bij de netbeheerder heeft ingediend, onder voorwaarde dat de netbeheerder dit verzoek heeft goedgekeurd en mits vanaf dat moment eenduidige en nauwkeurige meetgegevens beschikbaar zijn.

In het derde lid is de verhandelbaarheid van garanties van oorsprong geregeld: als een rekeninghouder daarom verzoekt, boekt de garantiebeheerinstantie de garanties van oorsprong over op een andere rekening. Dit geldt overigens niet voor garanties van oorsprong voor niet-netlevering; deze zijn niet verhandelbaar, maar kunnen uitsluitend gebruikt worden voor verkrijging van de MEP-subsidie (zie artikel 6, tweede lid).

Artikel 6

In dit artikel is aangegeven, dat garanties van oorsprong op drie wijzen hun geldigheid kunnen verliezen. Voor duurzame elektriciteit die in aanmerking komt voor het bijzondere energiebelastingtarief (alle duurzame elektriciteit, met uitzondering van elektriciteit opgewekt door middel van waterkracht en niet-zuivere biomassa), geldt dat de belastingplichtige – de leverancier – een specifiek contract met de gebruiker met betrekking tot de levering van elektriciteit moet hebben gesloten en moet beschikken over een met die levering overeenkomende hoeveelheid garanties van oorsprong (zie artikel 36i, zesde lid, Wbm). Nadat de garanties van oorsprong hiervoor gebruikt zijn, verliezen ze hun geldigheid (eerste lid, onderdeel a). Voor duurzame elektriciteit die daarvoor niet in aanmerking komt – en na afschaffing van het energiebelastingvoordeel zal dit de hoofdregel worden – geldt dat een garantie van oorsprong haar geldigheid verliest als zij wordt gebruikt bij de levering van duurzame elektriciteit aan de eindafnemer (eerste lid, onderdeel b). Conform de huidige praktijk van de Belastingdienst ten aanzien van artikel 36i, zesde lid, Wbm, dient de leverancier op de eerste dag van de kalendermaand van levering van de duurzame elektrici-

teit te kunnen beschikken over de bijbehorende hoeveelheid garanties van oorsprong (derde lid). Onder 'beschikken' wordt in dit verband verstaan, dat de leverancier de garanties van oorsprong in zijn bezit moet hebben. Hieraan is voldaan, als de garanties van oorsprong op dat moment op zijn rekening staan of als hij op dat moment een contract met een andere rekeninghouder heeft tot koop van een hoeveelheid garanties van oorsprong. 'Rood staan' op de rekening is dus niet mogelijk. Uiterlijk binnen één maand na de leveringsmaand moeten de garanties van oorsprong vervolgens afgeboekt worden van de rekening van de desbetreffende leverancier. Het is daarmee niet mogelijk andere bewijzen dan garanties van oorsprong voor de duurzaamheid van de geleverde elektriciteit te hanteren. Een garantie van oorsprong is het uitsluitende bewijs van productie van duurzame elektriciteit (artikel 74 van de wet) en tevens het uitsluitende bewijs van levering. Mochten garanties van oorsprong na een jaar nog niet gebruikt zijn voor toepassing van artikel 36i, zesde lid Wbm of ten behoeve van de levering van duurzame elektriciteit, dan verliezen ze alsnog hun geldigheid (eerste lid, onderdeel c).

Garanties van oorsprong voor niet-netlevering zijn niet verhandelbaar (artikel 5, derde lid, is daarom niet van toepassing op dergelijke garanties van oorsprong) en ze kunnen niet gebruikt worden voor toepassing van artikel 36i, zesde lid, Wbm of voor levering van duurzame elektriciteit. Deze garanties van oorsprong vervallen zodra ze zijn aangewend voor de verkrijging van de MEP-subsidie (tweede lid) en worden dan afgeboekt van de rekening (vierde lid).

Artikelen 7 en 8

Artikel 7 bevat de hoofdregel: een elektriciteitsproducent die biomassa verwerkt in zijn productie-installatie dient steeds voor aanvang van een periode van 12 kalendermaanden de biomassaverklaring aan de garantiebeheerinstantie te overleggen. Ten aanzien van een productie-installatie waarin uitsluitend één soort naar zijn aard zuiver biogas wordt verwerkt, kan worden volstaan met een driejaarlijkse biomassaverklaring (artikel 7, tweede lid). Gezien de aard en de locatie van een dergelijke productie-installatie wordt nagenoeg altijd één en dezelfde soort naar zijn aard zuiver biogas in die productie-installatie verwerkt, waardoor weinig tot geen veranderingen in de productie-installatie optreden. Een driejaarlijkse verklaring kan dan volstaan en de administratieve lasten voor dergelijke producenten worden aldus zo gering mogelijk gehouden. Het betreft voornamelijk stortgas- en rioolwaterzuiveringsgasinstallaties. De periode waarop de verklaring betrekking heeft,

kan overigens zowel bij het begin als op ieder moment van een kalenderjaar aanvangen. Dat hangt af van de start van de biomassaproductie en staat ter bepaling aan de producent.

Als zuivere biomassa in de productie-installatie wordt verwerkt, dient de producent bij zijn verklaring een bewijs te voegen dat hij voor de bepaling van de zuiverheid van de in zijn productie-installatie verwerkte biomassa een daartoe geëigende methode toepast, waarbij hij per partij aan de hand van bemonstering onderzoekt en vaststelt dat het aandeel onvermijdbare kunststoffen niet meer bedraagt dan drie massaprocent (artikel 8, eerste lid). Gaat het om niet-zuivere biomassa, dan voegt de producent bij zijn verklaring een bewijs dat hij voor de bepaling van het biologisch afbreekbare gedeelte van de in zijn productie-installatie verwerkte niet-zuivere biomassa een daartoe geëigende methode toepast, waarbij hij per partij aan de hand van bemonstering onderzoekt en vaststelt wat het biologisch afbreekbare gedeelte is van de niet-zuivere biomassa waaruit de elektriciteit wordt opgewekt (artikel 8, tweede lid). Ingevolge de biomassaverklaring is de producent verplicht de meetresultaten van de bemonstering, alsmede de berekening van het aandeel onvermijdbare kunststoffen aan de hand van die meetresultaten, op zodanige wijze in zijn administratie op te nemen, dat daaruit achteraf kan worden vastgesteld dat sprake is van zuivere biomassa en welke hoeveelheid elektriciteit daaruit is opgewekt. Een accountant zal hierop jaarlijks een controle uitvoeren (zie artikel 12). De monsterneming, het onderzoek aan de monsters en de berekening van het aandeel onvermijdbare kunststoffen dienen plaats te vinden volgens een daarvoor geëigende methode, dat wil zeggen een methode die met zodanige waarborgen is omkleed, dat redelijkerwijs niet aan de resultaten getwijfeld hoeft te worden. Daarbij kan worden gedacht aan een methode waarbij de werkzaamheden worden uitgevoerd door een daartoe bevoegde onafhankelijke instelling of waarbij de juistheid van de resultaten door een dergelijke instelling bevestigd worden.

Gaat het om uitsluitend naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas, dan verklaart de producent dat alle in zijn productie-installatie verwerkte partijen biomassa zijn aan te merken als naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas (artikel 8, derde lid). Indien een elektriciteitsproducent kan aantonen dat hij in zijn productie-installatie, afgezien van de in separate stromen verwerkte fossiele brandstoffen, duurzame elektriciteit opwekt door middel van uitsluitend materialen die zijn aan te merken als naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas, is het namelijk niet nodig hem de verplichting op te leggen de verwerkte

biomassa per partij te bemonsteren, het aandeel onvermijdbare kunststoffen vast te stellen en de resultaten hiervan administratief vast te leggen. De uitkomst daarvan staat immers bij voorbaat al vast. De juistheid van deze verklaring wordt op een vast moment na afloop van een kalenderjaar op administratieve wijze gecontroleerd door een accountant (zie artikel 12). Dit geldt overigens alleen als *alle* in de productie-installatie verwerkte materialen – afgezien van separaat verwerkte fossiele brandstoffen – voldoen aan het begrip naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas en als er dus géén niet-zuivere biomassa in de productie-installatie verwerkt wordt. Dit is vervat in de regeling door middel van het woord 'uitsluitend.'

Artikel 7, vierde lid, bepaalt dat de producent steeds wanneer er wijzigingen zullen plaatsvinden in de in de biomassaverklaring opgenomen gegevens (soorten biomassa of soorten bijgestookte andere brandstoffen) van tevoren een nieuwe verklaring moet overleggen aan de garantiebeheerinstantie. De aanvang van de periode van een jaar waarna hij een nieuwe verklaring moet overleggen verschuift in dat geval naar het moment waarop de wijzigingsverklaring ingaat, dat wil dus zeggen het moment waarop de producent daadwerkelijk de daarin aangegeven wijzigingen in zijn productie-installatie doorvoert. Het kan dus voorkomen, indien sprake is van een aantal wijzigingen met betrekking tot de in de productie-installatie verwerkte brandstoffen, dat een producent in een jaar meer dan één biomassaverklaring overlegt.

Artikel 9

Aangezien ten aanzien van biogassen op zich niet te bepalen is uit welke materialen ze zijn ontstaan, regelt dit artikel dat de geëigende methode ter vaststelling van de zuiverheid van de biomassa moet worden toegepast op het basismateriaal (de grondstof) waaruit het niet naar zijn aard zuivere of niet-zuivere biogas wordt geproduceerd. Aldus kan het biologisch afbreekbare gedeelte van het basismateriaal en daarmee van het biogas worden vastgesteld. Daaruit kan vervolgens worden afgeleid of het gaat om zuiver biogas dat niet naar zijn aard zuiver is of om niet-zuiver biogas.

Artikel 10

Teneinde de bewijslast ten aanzien van de geëigende methode te verlichten, is in artikel 10 een wettelijk vermoeden opgenomen, op grond waarvan deze methode geacht wordt geëigend te zijn als degene die elektriciteit opwekt uit zuivere biomassa beschikt over een productcertificaat als bedoeld in de BRL. Dit productcertificaat houdt in, dat Kiwa op grond van daartoe ingesteld onderzoek verklaart dat betrokkene de in het certificaat gespecificeerde werkzaamhe-

den uitvoert overeenkomstig de voorschriften die ter zake in de BRL gegeven zijn. Op grond van dit artikel moet het daarbij ten minste gaan om de werkzaamheden voor de bepaling van de biologisch afbreekbare fractie. Volgens de daarop betrekking hebbende bepalingen in de BRL moet de producent per toeleverancier periodiek een karakteriseringsonderzoek naar de samenstelling van de biomassa laten verrichten, dat moet worden uitgevoerd door een daarvoor gekwalificeerde instelling en met toepassing van door Kiwa goedgekeurde methoden. Het karakteriseringsonderzoek moet jaarlijks worden herhaald, en ook indien uit informatie van de toeleverancier blijkt dat de samenstelling van het materiaal gewijzigd is. Indien de producent beschikt over een certificaat waaruit blijkt dat hij zich aan deze voorschriften houdt, behoeft hij geen nader bewijs te leveren dat hij een geëigende methode toepast. Dit heeft tot gevolg dat de biomassa waarvan de producent aan de hand van bemonstering heeft vastgesteld dat het aandeel onvermijdbare kunststoffen minder dan drie massaprocent bedraagt, zonder nader bewijs wordt aangemerkt als zuivere biomassa.

Dit wettelijk vermoeden geldt ook voor producenten die niet beschikken over een productcertificaat als bedoeld in de BRL, maar een schriftelijk bewijs kunnen overleggen dat zij met betrekking tot de bepaling van de biologisch afbreekbare fractie voldoen aan dezelfde normen als die welke zijn vastgelegd in de BRL. Dit laatste is het geval als de juistheid van de door hen toegepaste methode op dezelfde wijze en onder dezelfde condities wordt bevestigd als onder de werking van de BRL. Dit kan bijvoorbeeld worden aangetoond aan de hand van een certificaat waaruit blijkt dat wordt voldaan aan een kwaliteitsborgingssysteem dat gelijkwaardig is aan de BRL of uit een verklaring van een onafhankelijke instelling, waaruit blijkt dat op dezelfde wijze gehandeld wordt als in de BRL is voorgescreven. Hiermee wordt met name voor buitenlandse elektriciteitsproducenten de mogelijkheid geboden om aan de bewijslast te kunnen voldoen; zie ten aanzien van buitenlandse producenten verder onder artikel 15.

Artikel 11

De producent dient maandelijks, gelijktijdig met de overlegging van de meetgegevens, mee te delen hoeveel procent van de door hem opgewekte elektriciteit is opgewekt door middel van zuivere biomassa, niet-zuivere biomassa en overige brandstoffen. De totale hoeveelheid elektriciteit die door een productie-installatie wordt opgewekt kan worden opgesplitst in een aantal gewogen deelpercentages die tezamen 100% bedragen. Indien voor de opgewekte elektriciteit zowel reguliere garanties van oorsprong als garanties van oorsprong voor niet-

netlevering worden aangevraagd, dienen de meetgegevens voor netlevering en niet-netlevering gescheiden aangeleverd te worden. Wel kan worden volstaan met één serie percentages die samen optellen tot 100%, aangezien deze percentages voor de elektriciteit die op het net wordt ingevoerd gelijk zijn aan de elektriciteit die niet op het net maar op een productie-installatie wordt ingevoerd. Gezien de hantering van een jaarlijks vast te stellen forfaitair percentage voor elektriciteit uit afvalverbrandingsinstallaties, is de methodiek van het vaststellen en doorgeven van percentages voor verwerking van niet-zuivere biomassa in afvalverbrandingsinstallaties niet van toepassing (artikel 14).

In ieder geval moet op grond van het tweede lid uit de garanties van oorsprong blijken of ze zuivere of niet-zuivere biomassa betreffen. Voorts biedt dit artikel de ruimte voor de garantiebeheerinstantie om de diverse soorten zuivere of niet-zuivere biomassa nader te specificeren. Dit hangt onder andere samen met de verschillende MEP-subsidiebedragen die aan de verschillende soorten biomassa worden toegekend. Zie voorts de Regelingen subsidiebedragen milieukwaliteit elektriciteitsproductie 2004 respectievelijk 2005. Eventueel kunnen producenten met de garantiebeheerinstantie afspraken maken over het op de garanties van oorsprong opnemen van bijvoorbeeld de codes voor zuivere biomassa uit de NTA 8003.

Artikel 12

Uit de jaarlijks in te dienen accountantsverklaring dient eenduidig te blijken of de door de producent overeenkomstig artikel 11, eerste lid, periodiek meegeerde gewogen percentages gezien de biomassaverklaring en gezien de administratie van de producent en eventuele andere de accountant ter beschikking staande gegevens, correct zijn. De accountant gaat, na afloop van de het desbetreffende jaar, na welke brandstoffen in de productie-installatie zijn verwerkt, in welke verhouding deze brandstoffen zijn verwerkt en of de verhouding van in de productie-installatie verwerkte brandstoffen (zuivere biomassa, niet-zuivere biomassa en overige brandstoffen) inderdaad kan leiden tot de percentages opgewekte duurzame elektriciteit als door de producent opgegeven (tweede lid, onderdelen a en b). Dit laatste is af te leiden uit de energiebalans van de desbetreffende productie-installatie. De accountant hanteert hierbij een berekeningswijze die overeenkomt met hetgeen in de BRL of een vergelijkbare methode is opgenomen (derde lid). Voorts geeft de accountant in zijn verklaring expliciet aan of hij op basis van zijn controle van mening is dat de producent zich gehouden heeft aan hetgeen hij vooraf in de biomassaverklaring verklaard heeft (tweede lid, onderdeel c).

De accountantsverklaring kan betrekking hebben op een biomassaverklaring die precies een jaar eerder is overgelegd en die dus gold gedurende het desbetreffende kalenderjaar. Maar als de producent later in het systeem is ingestapt, kan de accountantsverklaring ook – bijvoorbeeld – een periode van een half jaar omvatten. En als de producent op grond van artikel 7, vierde lid, tussentijds een nieuwe verklaring overlegt, controleert de accountant zowel ten aanzien van de eerste als ten aanzien van de latere verklaring(en) of de producent daarmee in overeenstemming gehandeld heeft. Een accountantscontrole kan derhalve meerdere verklaringen omvatten, maar betreft altijd hetzelfde tijdvak van (maximaal) een kalenderjaar, ongeacht de duur en de hoeveelheid biomassaverklaringen die in dat jaar zijn ingediend.

Artikel 13

Indien uit de accountantsverklaring blijkt dat er een verschil is tussen de door de producent opgegeven percentages en de door de accountant geconstateerde percentages, wordt dit verschil gecompenseerd. Omdat voor die elektriciteit in de praktijk meestal al (teveel of te weinig) garanties van oorsprong zijn toegekend, wordt in de daarop volgende periode gecompenseerd door de desbetreffende hoeveelheid ten onrechte verkregen of niet verkregen garanties van oorsprong af te boeken van respectievelijk bij te boeken op de rekening van de producent (eerste lid). Zoals aangegeven in paragraaf 7.2 van het algemeen deel van deze toelichting komt afboeking van garanties van oorsprong in de praktijk neer op het invoeren van negatieve meetwaarden totdat het negatieve verschil volledig gecompenseerd is.

Het is van belang dat bij de accountantscontrole de percentages eenduidig worden vastgesteld. Om dit mogelijk te maken is nodig dat de producent zorgt voor een overzichtelijke administratie. Verder is het van belang dat er sprake is van een sluitende energiebalans, gebaseerd op voldoende onderbouwde normen en juist en volledig vastgestelde meet- en productie-installatiegegevens. Onder een sluitende energiebalans wordt in dit verband verstaan dat er net zoveel energie in de vorm van fossiele brandstoffen, zuivere biomassa en dergelijke in de productie-installatie is ingevoerd als eruit komt in de vorm van elektriciteit, warmte en dergelijke.

Als het tijdstip van indiening van de accountantsverklaring wordt overschreden, geldt een formule die uitwerkt als een 'staffel': is de accountantsverklaring één overschrijdingstijdvak (een dag tot en met een maand) te laat, dan boekt de garantiebeheerinstantie zoveel garanties van oorsprong af als een kalendermaand waard aan opgewekte duurzame elektriciteit, is de verklaring één tot twee maanden te laat, dan bedraagt de afboe-

king van garanties van oorsprong twee kalendermaanden, enzovoorts. Het gedeelte DE/KM in de formule is opgenomen, omdat de periode waarop een accountantsverklaring betrekking heeft, kan verschillen. Aldus kan de gemiddelde hoeveelheid in één kalendermaand opgewekte duurzame elektriciteit berekend worden. Deze gemiddelde hoeveelheid wordt vervolgens vermenigvuldigd met het aantal overschrijdingstijdvakken OT en tenslotte gedeeld door de eenheid van garanties van oorsprong (1 MWh). De uitkomst van de formule betreft het aantal garanties van oorsprong dat afgeboekt moet worden (in de praktijk: de hoeveelheid negatieve meetwaarden die ingevoerd moeten worden).

Als de accountantsverklaring niet voldoet aan de vereisten, bedoeld in artikel 12, tweede en derde lid, krijgt de producent eenmalig vier weken om daaraan alsnog te voldoen. Lukt dat niet, dan wordt de volledige hoeveelheid duurzame elektriciteit die in de afgelopen periode (meestal een jaar) is opgewekt, aangemerkt als niet-duurzaam. Alle – naar dan blijkt ten onrechte – geboekte garanties van oorsprong worden dan afgeboekt van de rekening (derde lid).

Ter illustratie van het in het vierde lid bepaalde kan het volgende voorbeeld dienen: mocht blijken dat er tussen 23 mei en 14 augustus niet in overeenstemming met de biomassaverklaring is gehandeld, omdat er in die periode bijvoorbeeld een niet opgegeven soort biomassa is bijgestookt, dan wordt alle opgewekte elektriciteit in de maanden mei tot en met augustus als niet-duurzaam aangemerkt. De garantiebeheerinstantie boekt dan in de komende tijd geen garanties van oorsprong, totdat de bijbehorende hoeveelheid duurzame elektriciteit (in dit voorbeeld dus over een periode van vier maanden) bereikt is.

Indien sprake is van een geval als bedoeld in dit artikel, meldt de garantiebeheerinstantie dit aan de desbetreffende producent en – zolang zij daaromtrent gegevens nodig heeft – de Belastingdienst (vijfde lid).

Artikel 14

Afvalverbrandingsinstallaties zijn zodanig afwijkend van overige biomassa-installaties, dat de BRL ten aanzien van die productie-installaties niet toepasbaar is. Gezien de hantering van een jaarlijks vast te stellen forfaitair percentage voor elektriciteit uit afvalverbrandingsinstallaties, is ook de methodiek van het vaststellen en doorgeven van percentages ten behoeve van boeking van garanties van oorsprong voor afvalverbrandingsinstallaties niet van toepassing. Met het oog op de jaarlijkse vaststelling van het percentage wordt momenteel in opdracht van het ministerie van Economische Zaken en in overleg met het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en betrokken

marktpartijen een methode ontwikkeld waarmee dit gemiddelde percentage kan worden berekend. Op basis van de uitkomsten van de toepassing van deze methode stel ik dat percentage vervolgens ten behoeve van het daaropvolgende kalenderjaar uiterlijk op 1 december vast. Voor het jaar 2004 is het percentage vastgesteld op 50% (artikel 18).

Artikel 15

Op basis van het huidige artikel 36i, zesde lid, van de Wbm, kan ten aanzien van daarvoor in aanmerking komende duurzame elektriciteit die afkomstig is uit een andere EU-lidstaat, een energiebelasting-aanduiding geboekt worden. Deze boeking zal op elektronische wijze geschieden en begint met een aanvraag conform de 'importverklaring' opgenomen in bijlage 3 bij de regeling (eerste lid). Het bewijs van de soort en hoeveelheid duurzame elektriciteit wordt geleverd door de in de desbetreffende EU-lidstaat uitgegeven garanties van oorsprong. Die moeten immers wederzijds erkend worden (zie artikel 77b van de wet). Deze garanties van oorsprong moeten betrekking hebben op duurzame elektriciteit opgewekt in één kalendermaand, en mogen niet later dan een maand na uitgifte en ten hoogste drie maanden na opwekking van de elektriciteit overgelegd worden. Bovendien moet de aanvrager verklaren, dat de elektriciteit niet in het land van productie of in andere landen op enigerlei wijze als duurzame elektriciteit is verkocht of daarvoor een vergoeding is ontvangen. Ook moet hij aangeven, dat hij voldoende transportcapaciteit op het landsgrens-overschrijdende net heeft verkregen om de duurzame elektriciteit te transporteren naar Nederland. De garantiebeheerinstantie gaat na of de transportcapaciteit gebruikt is om de desbetreffende hoeveelheid elektriciteit naar Nederland te transporteren. Om deze informatie te verkrijgen wordt door de garantiebeheerinstantie gebruik gemaakt van de zogenaamde E-programma's. E-programma's geven zicht op de hoeveelheid elektriciteit die een elektriciteitsbedrijf levert en produceert dan wel importeert. Levering enerzijds en productie en import anderzijds moeten in balans zijn. Het importeren van elektriciteit mag conform de wet en de Meetcode, Netcode en Systeemcode, slechts worden gedaan door erkende programmamverantwoordelijke partijen. De door de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet goedgekeurde E-programma's die door de programmamverantwoordelijke partijen zijn ingediend vormen dan ook een solide basis voor de bepaling van daadwerkelijk als duurzame elektriciteit geïmporteerde volumes. Daarmee stoelt de eenduidige vaststelling van de geïmporteerde duurzame elektriciteit op het reeds bestaande en in de technische codes ingebedde systeem van programmamverantwoordelijkheid.

Artikel 16

Voor boeking van de energiebelasting-aanduiding ten aanzien van buitenlandse duurzame elektriciteit, opgewekt door middel van zuivere biomassa, zijn de paragrafen 4 en 5 van de regeling van overeenkomstige toepassing verklaard. Dat houdt dus in, dat periodiek een biomassaverklaring moet worden overgelegd (maar dan op grond van bijlage 3, de importverklaring, in plaats van bijlage 2, de biomassaverklaring), maandelijks percentages doorgegeven moeten worden, jaarlijks een accountantsverklaring moet worden overgelegd en eventuele correcties op het aantal energiebelasting-aanduidingen door de garantiebeheerinstantie worden doorgevoerd.

Artikel 17

Dit artikel zet alle gegevens die de garantiebeheerinstantie aan mij dient te verstrekken, op een rij. Het is noodzakelijk dat ik over deze gegevens kan beschikken met het oog op de monitoring van de hoeveelheden opgewekte, geïmporteerde en geëxporteerde duurzame elektriciteit. Ook in het kader van het toezicht van de DTe op de 'groene markt' zijn deze gegevens noodzakelijk.

Artikel 18

Het tweede lid bepaalt, dat het percentage duurzame elektriciteit uit afvalverbrandingsinstallaties voor het jaar 2004 wordt vastgesteld op 50%. In het derde lid is een overgangsmaatregel opgenomen die indiening van de importverklaring ten behoeve van de opening van een rekening en boeking van energiebelasting-aanduidingen per 1 januari 2004 tot 2 maanden ná die datum mogelijk maakt.

Het vierde lid bevat een overgangsbepaling voor de handelaren in buitenlandse biomassa-groencertificaten die vanaf de inwerkingtreding van deze regeling niet langer zullen participeren in het systeem. Voor biomassa geldt immers de systematiek van accountantsverklaringen achteraf, die eventueel tot correctie van het aantal groencertificaten (vanaf heden: garanties van oorsprong en energiebelasting-aanduidingen) kunnen leiden. Het is niet ondenkbaar dat een aantal buitenlandse rekeninghouders vanaf het moment van inwerkingtreding van deze regeling niet langer zullen participeren in het groencertificaten-/ garanties van oorsprong-systeem. Nederland geeft in ieder geval niet langer groencertificaten uit aan buitenlandse duurzame elektriciteit en mogelijkerwijs heeft de desbetreffende nationale overheid het systeem van garanties van oorsprong nog niet omgezet in de eigen nationale regelgeving. Echter, als de participatie in het systeem niet wordt voortgezet, kunnen ter correctie naar aanleiding van de accountantsverklaringen die zullen binnenkomen bij de garantiebeheerinstantie in de komende periode ook geen groencertificaten of

garanties van oorsprong afgeboekt (dus: negatieve meetwaarden ingevoerd) worden. Daarom is bepaald dat deze rekeninghouders ervoor moeten zorgen dat zij, binnen een maand na indiening van hun accountantsverklaring bij de garantiebeheerinstantie, zoveel groencertifica-

ten of garanties van oorsprong op hun rekening hebben staan (desnoods door deze van andere rekeninghouders te kopen) als noodzakelijk is voor het doorvoeren van de eventuele maatregel door de garantiebeheerinstantie. De garantiebeheerinstantie boekt deze certificaten of garanties vervolgens af van de rekening.

*De Minister van Economische Zaken
L.J. Brinkhorst.*